

ספר צפניה

שם: _____

פרק א

(א) דָּבַר ה' אֲשֶׁר הָיָה אֶל צַפְנִיָּה בֶן כּוּשִׁי בֶן גְּדַלְיָה בֶן אֲמַרְיָה בֶן חִזְקִיָּה בִּימֵי יְאֹשִׁיָּהוּ בֶן אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה:

(ב) אֶסֶף אֶסֶף כָּל מַעַל פְּנֵי הָאָדָמָה, נָאֵם ה':

(ג) אֶסֶף אָדָם וּבְהֵמָה, אֶסֶף עוֹף הַשָּׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם, וְהַמְכַשְׁלוֹת אֶת הַרְשָׁעִים, וְהִכְרַתִּי אֶת הָאָדָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה
נָאֵם ה':

(ד) וְנִטִּיתִי יָדַי עַל יְהוּדָה וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, וְהִכְרַתִּי מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת שְׂאֵר הַבַּעַל אֶת שֵׁם הַכְּמָרִים עִם
הַכְּהֹנִים:

(ה) וְאֶת הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים עַל הַגְּגוֹת לְצַבֵּא הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים הַנֹּשְׁבָעִים לַה' וְהַנֹּשְׁבָעִים בְּמַלְכָם:

(ו) וְאֶת הַנְּסוּגִים מֵאַחֲרַי ה', וְאֲשֶׁר לֹא בִקְשׂוּ אֶת ה', וְלֹא דָרְשׂוּהוּ:

(ז) הִס מִפְּנֵי ה' אֱלֹקִים, כִּי קָרוֹב יוֹם ה', כִּי הֵכִין ה' זֶבַח, הַקָּדִישׁ קִרְאִיו:

(ח) וְהָיָה בְיוֹם זֶבַח ה', וּפְקַדְתִּי עַל הַשָּׂרִים וְעַל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ, וְעַל כָּל הַלְבָשִׁים מִלְּבוּשׁ נְכָרִי:

(ט) וּפְקַדְתִּי עַל כָּל הַדּוֹלֵג עַל הַמִּפְתָּן, בְּיוֹם הַהוּא הַמְּמַלְאִים בֵּית אֲדֹנָיהֶם חֶמֶס וּמְרָמָה:

(י) וְהָיָה בְיוֹם הַהוּא נָאֵם ה' קוֹל צִעָקָה מִשְׁעַר הַדְּגַיִם, וְיִלְלָה מִן הַמִּשְׁנָה, וְשָׁבַר גְּדוֹל מִהַגְּבֻעוֹת:

(יא) הִילִילוּ יוֹשְׁבֵי הַמִּכְתָּשׁ, כִּי נִדְמָה כָּל עִם כְּנָעַן, וְנִכְרְתוּ כָּל נְטִילֵי כֶסֶף:

(יב) וְהָיָה בָעֵת הַהִיא אַחַפְשׁ אֶת יְרוּשָׁלַם בְּנִרוֹת, וּפְקַדְתִּי עַל הָאֲנָשִׁים הַקְּפָאִים עַל שְׁמֵרֵיהֶם, הַאֲמָרִים בְּלִבָּבָם לֹא
יִיטִיב ה' וְלֹא יִרְעַ:

(יג) והיה חילם למששה, ובתיהם לשממה, ובנו בתים ולא ישבו, ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם:

(יד) קרוב יום ה' הגדול, קרוב ומהר מאד, קול יום ה' מר צרח שם גבור:

(טו) יום עברה היום ההוא, יום צרה ומצוקה, יום שאה ומשואה, יום חשך ואפלה, יום ענן וערפל:

(טז) יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות:

(יז) והצרתי לאדם והלכנו בעורים, כי לה' חטאי, ושפך דמים כעפר ולחמם בגללים:

(יח) גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת ה', ובאש קנאתו תאכל כל הארץ, כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ:

פרק ב

(א) התקוששו וקושו הגוי לא נכסף:

(ב) בטרים לדת חק כמץ עבר יום, בטרים לא יבוא עליכם חרון אף ה', בטרים לא יבוא עליכם יום אף ה':

(ג) בקשו את ה' כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו, בקשו צדק, בקשו ענוה, אולי תסתרו ביום אף ה':

(ד) כי עזה עזובה תהיה, ואשקלון לשממה, אשדוד בצרהים יגרשוה, ועקרון תעקר:

(ה) הוי ישבי חבל הים גוי כרתים, דבר ה' עליכם פנעו ארץ פלשתים, והאבדתין מאין יושב:

(ו) והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן:

(ז) והיה חבל לשארית בית יהודה, עליהם ירעו, בבתי אשקלון בערב ירבצו, כי יפקדם ה' אלהיהם ושב שבתם:

(ח) שמעתי חרפת מואב וגדפי בני עמון, אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם:

(ט) לכן חי אני נאם ה' צבאות אלהי ישראל, כי מואב כסדם תהיה, ובני עמון כעמרה, ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום:

(י) זאת להם תחת גאונם, כי חרפו ויגדלו על עם ה' צבאות:

(יא) נורא ה' עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ, וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים:

(יב) גם אתם כושים חללי חרבי המה:

(יג) ויט ידו על צפון, ויאבד את אשור, וישם את נינוה לשממה ציה במדבר:

(יד) ורצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי, גם קאת גם קפד בכפתריה זלינו, קול ישורר בחלון, חרב בסף, פי ארזה ערה:

(טו) זאת העיר העליזה היושבת לבטח, האמרה בלבבה אני ואפסי עוד, איך היתה לשמה, מרפץ לחיה, כל עובר עליה ישרק, וניע ידו:

פרק ג

(א) הוי מראה ונגאלה, העיר היונה:

(ב) לא שמעה בקול, לא לקחה מוסר, בה' לא בטחה, אל אלהיה לא קרבה:

(ג) שריה בקרבה אריות שאגים, שפטיה זאבי ערב, לא גרמו לבקר:

(ד) נביאיה פחזים, אנשי בגדות, כהניה חללו קדש, חמסו תורה:

(ה) ה' צדיק בקרבה, לא יעשה עולה, בבקר בבקר משפטו, יתן לאור לא נעדר, ולא יודע עול בשת:

(ו) הכרתי גוים, נשמו פנותם, החרבתי חוצותם מבלי עובר, נצדו עריהם מבלי איש, מאין יושב:

(ז) אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר, ולא יפרת מעונה, כל אשר פקדתי עליה, אכן השפימו השחיתו כל עלילותם:

(ח) לכן חכו לי, נאם ה', ליום קומי לעד, כי משפטי לאסוף גוים, לקבצי ממלכות, לשפך עליהם זעמי, כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ:

(ט) כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה', לעבדו שכם אחד:

(י) מעבר לנהרי כוש, עתרי בת פוצי יובלון מנחתי:

(יא) ביום שהוא לא תבושי מפל עלילתיך אשר פשעת בי, כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך, ולא תוספי לגבהה עוד
בהר קדשי:

(יב) והשארתי בקרבך עם עני ודל, וחסו בשם ה':

(יג) שארית ישראל לא יעשו עולה, ולא ידברו כזב, ולא ימצא בפיהם לשון תרמית, כי המה ירעו ורבו ואין מחריד:

(יד) רני בת ציון, הריעו ישראל, שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלים:

(טו) הסיר ה' משפטין פנה איבך מלך ישראל ה' בקרבך לא תיראי רע עוד:

(טז) ביום שהוא יאמר לירושלים אל תיראי, ציון אל ירפו ידיך:

(יז) ה' אלהיך בקרבך, גבור יושיע, נשיש עליך בשמחה, יחריש באהבתו, יגיל עליך ברנה:

(יח) נוגי ממועד אספתי ממך, היו משאת עליה חרפה:

(יט) הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא, והושעתי את הצלעה, והנדחה אקבץ, ושמתיים לתהלה ולשם בכל הארץ
בשמים:

(כ) בעת ההיא אביא אתכם, ובעת קבצי אתכם, כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ, בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר ה':